

мифы, «снежный человек», «люди будущего», «красавицы»). 10. Философские персонажи. 11. Портреты философов. 12. Философские новации (философский футбол, философская оптика, метафизическая реальность, копилка философских сновидений и др.). Как показывает опыт, такой музей обладает безграничными возможностями втягивать посетителя в решение мировоззренческих вопросов. Диапазон его возможностей несоизмерим ни с каким другим философским музеем или лекторием.

**9. Учитель-герменевтик.** Актуальность разработки процедур визуализации философских понятий, совершенствования провокативных форм преподавания философии обусловлена острой необходимостью формирования нового типа **учителя-герменевтика**, способного совершить радикальную революцию в методике преподавании мировоззренческих дисциплин.

**Н. В. Науменко**

*Національний фармацевтичний університет  
(Харків, Україна)*

## **ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ ОСВІТНІХ, ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК**

Проблема професійної підготовки викладача вищих закладів освіти охоплює багато актуальних питань, які характерні для сучасного етапу модернізації та демократизації системи професійної освіти в Україні. Ці процеси зумовлюють переосмислення цінностей освіти, подолання консерватизму та стереотипів педагогічного мислення та впливають на підвищення вимог до професійного рівня викладачів вищих навчальних закладів.

Оволодіння фаховими компетентностями, серед яких: здатність застосовувати знання у вирішенні складних педагогічних ситуацій, обирати оптимальні психологічні стратегії спілкування, працювати в команді, організувати освітній процес, використовуючи адекватні методи, засоби та прийоми професійної підготовки, демонструвати педагогічну майстерність і високий рівень педагогічної культури, зумовлюють інтенсивний пошук ефективних методів та засобів розв'язання поставлених завдань щодо удосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців у сфері освіти.

Саме активні методи навчання, на наш погляд, надають можливість задовольнити вимоги професійної підготовки магістрів освітніх, педагогічних наук.

Аналіз науково-педагогічної літератури засвідчує, що проблемою розвитку та використання активних методів займалися низка авторів, серед яких Є. Дубинчук, І. Лернер, В. Лозова, В. Кругликова, А. Матюшкін, М. Махмутов, С. Мухіна, С. Сисоєва, М. Скаткін, А. Смолкін, Т. Яковенко та ін. Водночас у психолого-педагогічній науці проблема використання активних методів навчання в професійній підготовці магістрів освітніх, педагогічних наук не стала предметом спеціального дослідження.

Важливу роль в освітньому процесі професійної підготовки магістрів спеціальності «Освітні, педагогічні науки» відіграє активна навчально-пізнавальна діяльність майбутніх фахівців освіти, яка здійснюється за допомогою методів активного навчання. Активне навчання передбачає таку організацію освітнього процесу, яка спрямована на всебічну активізацію навчально-пізнавальної діяльності магістрантів та передбачає використання власного досвіду, творчого пошуку у зіставленні, аналізі та синтезі фактів, побудові висновків та узагальнень.

Відповідно до сучасних вимог професійної освіти магістрів педагогіки процес професійного становлення майбутніх викладачів вищих закладів освіти має бути імітацією професійного середовища (практико-орієнтованим), містити в собі конкретну мету та проблеми діяльності, створюючи ситуації розвитку особистості кожного магістранта та забезпечуючи в майбутніх фахівців формування вмінь виконувати практичні професійні завдання.

Активні методи навчання за класифікацією І. Сілаєвої поділяються на імітаційні (ігрові, неігрові) та не імітаційні. Ігрові методи включають ігрові процедури, дидактичні, ділові або навчальні ігри, ігрові ситуації; неігрові – аналіз виробничих ситуацій, проблемних ситуацій, аукціони ідей, імітаційні вправи, диспути, мозкові атаки, опорні сигнали, взаємоопитування.

Методи активного навчання можуть використовуватись на різних етапах професійної підготовки магістрів освітніх, педагогічних наук.

На етапі первинного оволодіння знаннями доречно використовувати проблемні лекції, лекції-дискусії, лекції-конференції, лекції з запланованими помилками, бінарні лекції, під час яких магістранти самостійно визначають проблему, висловлюють, аргументуючи, власні думки, знаходять шляхи її розв'язання; вчатья інтегрувати інформацію, виділяти логічні зв'язки між явищами та процесами.

На семінарських заняттях на етапі закріплення й узагальнення отриманих знань доречно використовувати такі активні методи, як «Круглі столи», «Дебати», «Аукціон знань», «Мозковий штурм», «Акваріум», «Килимок ідей», «Дерево рішень», «Снігова куля», «Займи позицію», які сприяють самостійному творчому пошуку в прийнятті рішень, аргументації фактів. Під час доведення власних позицій магістранти набувають навичок продуктивного спілкування, що

виражається в умінні ставити питання, слухати співрозмовника, приймати або спростовувати його позицію, доводити власну.

За допомогою ділових, рольових, імітаційних ігор, тренінгів на практичних заняттях магістранти моделюють та аналізують професійні ситуації, які максимально наближені до професійної діяльності, забезпечуючи умови мінливості, багатоваріантності. Такі методи дозволяють розширити репертуар поведінкових реакцій, програючи одну й ту саму роль у заданій ситуації кількома учасниками й аналізуючи ефективність різних варіантів поведінки; розвивають професійно-важливі якості фахівця: креативність, гнучкість мислення, самостійність, здатність до ефективної міжособистісної взаємодії.

Таким чином, використання активних методів під час лекцій, семінарських і практичних занять сприяє активній взаємодії всіх учасників освітнього процесу між собою: обміну інформацією, спільному вирішенню проблеми, моделюванню професійної ситуації, оцінці дій колег та власної поведінки. Магістри занурюються в реальну атмосферу ділового співробітництва з розв'язання низки проблем відповідно до їхніх інтересів, потреб та запитів. При цьому відбувається постійна зміна видів навчальної діяльності: ігри, дискусії, робота в малих групах, аналіз ситуативних завдань, тренінги, генерування ідей тощо. За допомогою активних методів навчання професійна підготовка магістрів освітніх, педагогічних наук стає подібною, за основними характеристиками, до реальної майбутньої професійної дійсності та сприяє розвитку критичного мислення, самостійності, відповідальності, розумінню інших людей, творчій співпраці.

**М. І. Перекрест**

*Харківський національний медичний університет  
(Харків, Україна)*

## **ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

Комунікативна компетентність для студента-іноземця є одним з найбільш складних і важливих компонентів навчального процесу у вищому навчальному закладі медичного спрямування. При підготовці студентів-іноземців викладач повинен враховувати особливості рідної мови студентів, їхню базову підготовку та вмотивованість у подальшому оволодінні професією.

Як засіб комунікації зі студентами-іноземцями зараз використовується англійська мова, яка має статус міжнародної мови. Такий підхід сприяє рішенню багатьох методичних завдань, а саме: реалізація навичок викладача, уміння